

Green Artmis Residential

Facade & Interior Design

پروژه مسکونی سبز آرتمیس تلاشی است برای خلق فضایی پایدار و معاصر که ریشه در بستر فرهنگی و اقلیمی جنوب ایران دارد. ایده اصلی طراحی بر پایه‌ی بازخوانی مشربیه‌ها و سایه‌بان‌های سنتی شکل گرفته است؛ عناصری که در معماری بومی همواره وظیفه کنترل نور، ایجاد تهویه و تعریف کیفیت شاعرانه سایه را بر عهده داشته‌اند.

این زبان معماری، در پروژه آرتمیس به صورت شبکه‌های مشبک، سایه بان‌های پیوسته و پوسته‌هایی پویا بازآفرینی شده و پیوندی ارگانیک میان فضاهای داخلی و بیرونی برقرار می‌کند. حضور درخت در قاب اصلی و امتداد سایه‌بان بر روی حیاط، لایه‌ای طبیعی به این تجربه می‌افزاید و معماری را به دیالوگی زنده با طبیعت بدل می‌سازد.

در کنار این رویکرد مفهومی، راهکارهای پایدار مانند استفاده از پنل‌های خورشیدی بر بام، تهویه طبیعی و نورگیری کنترل‌شده در طراحی لحاظ شده‌اند تا بنا نه تنها از نظر زیباشناسی، بلکه از نظر عملکردی نیز پاسخگوی نیازهای معاصر باشد.

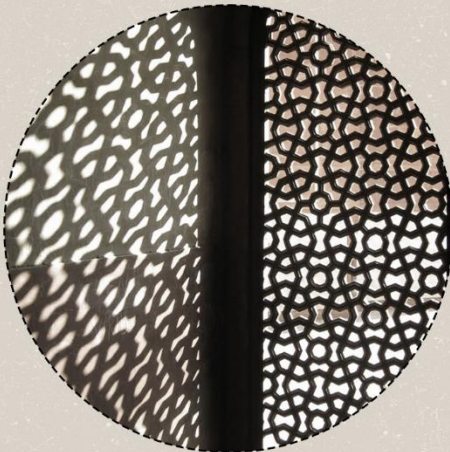
آرتمیس سبز در نهایت کوششی است برای تعریف الگویی که معماری مسکونی را از سطحی صرفاً عملکردی فراتر برده و آن را به تجربه‌ای شاعرانه، اقلیمی و پایدار تبدیل کند.

المان‌های معماری بوشهر

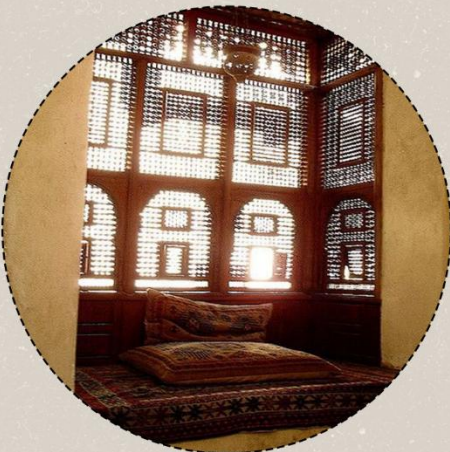
معجر (Mejar)

معجر یکی از عناصر شاخص نماها و بام‌هاست. این جان‌پناه‌های مشبک چوبی ضمن ایجاد ایمنی، دید مستقیم به داخل خانه را محدود می‌کردند. به دلیل مشبک بودن، جریان باد و نسیم دریا به خوبی عبور می‌کرد و به خنک شدن فضا کمک می‌کرد. ارتفاعشان معمولاً حدود یک متر مصالح رایج آن‌ها چوب مقاوم بومی مانند ساج یا صندل دریایی. طرح‌های اغلب هندسی یا ساده و در نمای بافت قدیم بوشهر هویت بصری خاصی ایجاد می‌کردند.

مشربیه (Mashrabiya)

واژه عربی از «شَرَب» (نوشیدن). در آغاز به طاقچه یا قفسه‌ی چوبی مشبک کنار پنجره گفته می‌شد که روی آن کوزه‌های آب قرار می‌دادند تا با جریان هوا خنک شوند. بعدها به طور عام به پنجره‌های مشبک چوبی در معماری اسلامی اطلاق شد. کارکردها: تهویه و خنک‌سازی (جریان هوا) کنترل نور تأمین حریم و حجاب بصری زیبایی و تزئین

شنشیل (Shanshil)

واژه بیشتر در عراق، خلیج فارس و جنوب ایران رایج است. برگرفته از واژه‌ی فارسی «شاه‌نشین» (اتاق مرتفع و مشرف به بیرون) است. به بالکن یا ارسی‌های چوبی بیرون‌زده از دیوار خانه‌ها گفته می‌شود که معمولاً با چوب و مشبک‌کاری ساخته می‌شدند. بیشتر کارکرد اجتماعی و فضایی داشت: گسترش فضای داخلی به بیرون دید به کوچه و بازار (برای زنان بدون اینکه دیده شوند) تهویه و نورگیری

لوورهای چوبی عمودی نقش گرین وال را ایفا می کنند؛ این لوورها علاوه بر فراهم کردن بستری برای پوشش گیاهی، به کنترل تابش مستقیم و تهویه طبیعی نما نیز کمک می کنند. مصالح چوبی در اینجا علاوه بر کارکرد فنی، گرمای بصری به نما می دهند و تغییرات نور را به شکلی نرم و قابل لمس تنظیم می کنند.

قابهای جداشده در نمای شرقی به عنوان فلاورباکس تعریف شده اند؛ این اجزاء هم به عمق بخشی نما کمک کرده و هم امکان حضور گیاهان را روی نما فراهم می کنند. جداسازی قابها ظرفیت ایجاد سایه روشنهای متغیر روی سطح نما را افزایش می دهد و با افزودن حیات سبز، منظر خیابانی را بهبود می بخشد.

قاب‌های لاجوردی هم‌زمان تداعی‌کننده ی ارتباط با دریا خوانش عمودی-افقی ساختمان را تقویت می‌کند و یکنواختی و خنثی بودن نما را می‌کاهد. انتخاب همین طیف رنگ در طراحی داخلی نیز یک پیوستگی دیداری ایجاد می‌کند؛ بدین ترتیب نما و درون بنا در یک گفتمان رنگی قرار می‌گیرند.

قاب کشیده که در امتداد مسیر پلکان قرار گرفته است، به تقویت عمودیت راه پله کمک می‌کند و با قرارگیری یک درخت درون قاب، عنصر سبز عمودی شاخصی شکل می‌گیرد. این قاب هم‌زمان نقش مشخصه منظر شهری و نشان‌دهنده ارتباط فضای گردش عمودی (راه‌پله) با حیات گیاهی را ایفا می‌کند.

این عنصر بیرونی شاخص با رنگ متفاوت، به منظور درگیر کردن و پیوند دو نما طراحی شده است؛ با قرارگیری مشابه در هر دو سمت، آن را به عنصری شاخص برای خوانش کلی ساختمان تبدیل کرده ایم. هدف اصلی ارتقای تعامل بین نماها و ایجاد نقطه تمرکز دیداری پروژه است.

معجزهای تاریخی-معماری جنوب، بازخوانی شده و به عنوان جان پناه‌های مدرن در بالکن‌ها عمل می‌کنند؛ این بازطراحی هم حریم بصری و حریم خصوصی تأمین می‌کند و هم به عنوان عنصری محافظ در برابر وزش و تابش مستقیم ایفای نقش می‌نماید. شکل و ارتفاع آن‌ها با زبان معاصر نما ترکیب شده تا هم عملکرد حفاظتی و هم رابطه با بافت محلی حفظ شود.

لوورهای داخل شناسیلها مانع ورود آفتاب مستقیم می‌شوند و هم‌زمان به پویایی بصری نما می‌افزایند؛ این لوورها کارکرد تعاملی با کاربران واحدها دارند و حضور آنها در تصمیم‌گیری‌های روزمره ساکنان در شکل‌گیری فرم نما مؤثر است. با تنظیم‌پذیری لوورها، امکان کنترل دید و تابش برای هر واحد به‌صورت مستقل فراهم شده است.

قاب‌های شناسیل به‌عنوان فضای نیمه‌باز نشیمن طراحی شده‌اند؛ این قاب‌ها به‌نما عمق می‌دهند و در عین حال فضایی نیمه‌خصوصی برای نشستن فراهم می‌کنند. طراحی داخلی این قاب‌ها امکان استفاده نشیمن در حاشیه نما را می‌دهد و خوانش سه‌بعدی نما را تقویت می‌کند.

مشریبه‌ی راه‌پله در پس قاب سبز درخت قرار گرفته و با حرکت پیوسته خود به صورت یک سقف مشبک بر فراز حیاط گسترش می‌یابد. این عنصر، بدون قطع شدن، به نمای حیاط متصل می‌شود و پیوندی میان فضای داخلی و بیرونی ایجاد می‌کند. بازی سایه‌روشن حاصل از این شبکه، کیفیتی شاعرانه به مسیر حرکت می‌دهد و در عین حال، بازخوانی‌ای معاصر از سنت سایه‌بان‌های معماری جنوب است.

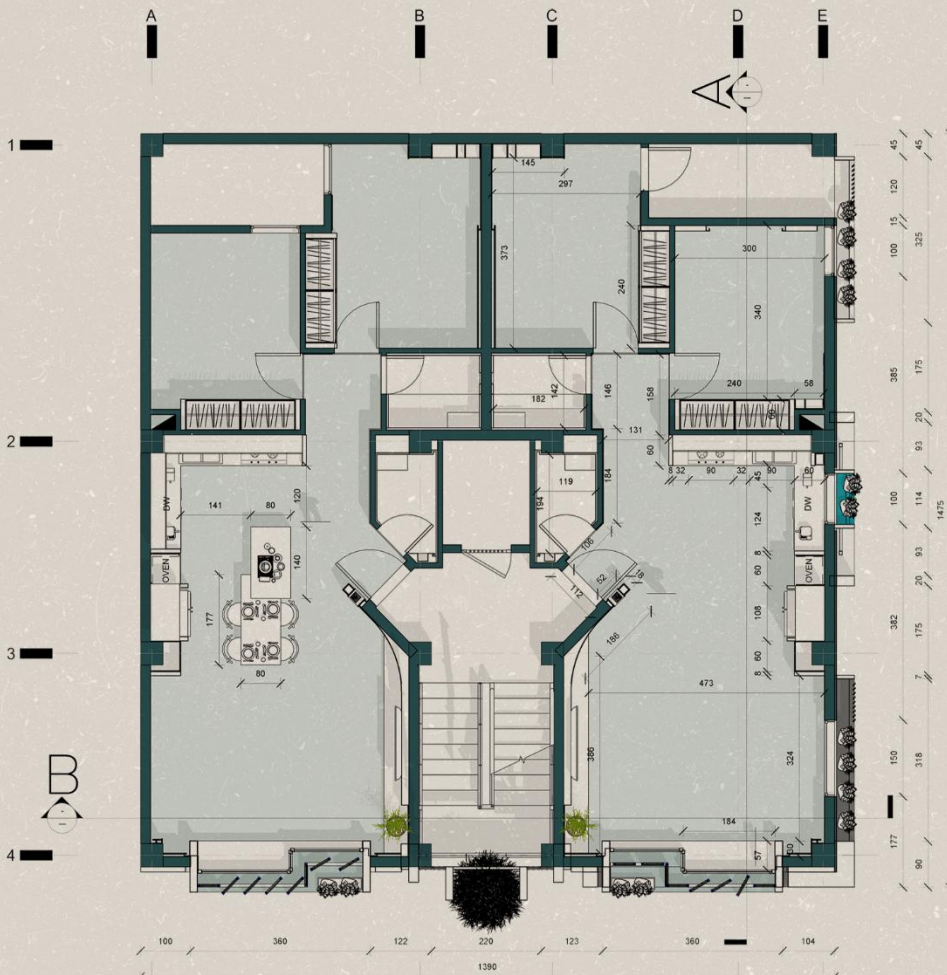
برای تأکید بر عمودی بودن و ایجاد توازن بین نماها، یک ردیف المان عمودی طراحی شده است؛ در نمای جنوب وجود راه‌پله و خریشته مرکزی به ذات ضربه‌ای عمودی داشت، اما سمت شرق فاقد چنین مرکزیتی بود. این المان‌ها، تعادل وزنی و ریتم عمودی را بین دو سمت برقرار می‌کنند و به خوانایی اجمام کمک می‌نمایند.

اضافه کردن پنل‌های خورشیدی بر روی بام پروژه، پاسخی است به ضرورت‌های پایداری و مصرف بهینه انرژی. این پنل‌ها، نه تنها تولید انرژی پاک را ممکن می‌سازند، بلکه سطح بام را به بستری فعال و هوشمند در چرخه زیست‌محیطی بنا تبدیل می‌کنند.

Plan

Typical Floor
Furniture Plan

Typical Floor
Dimension Plan

Plan

Roof Dimension Plan

Parking Dimension Plan

Elevation

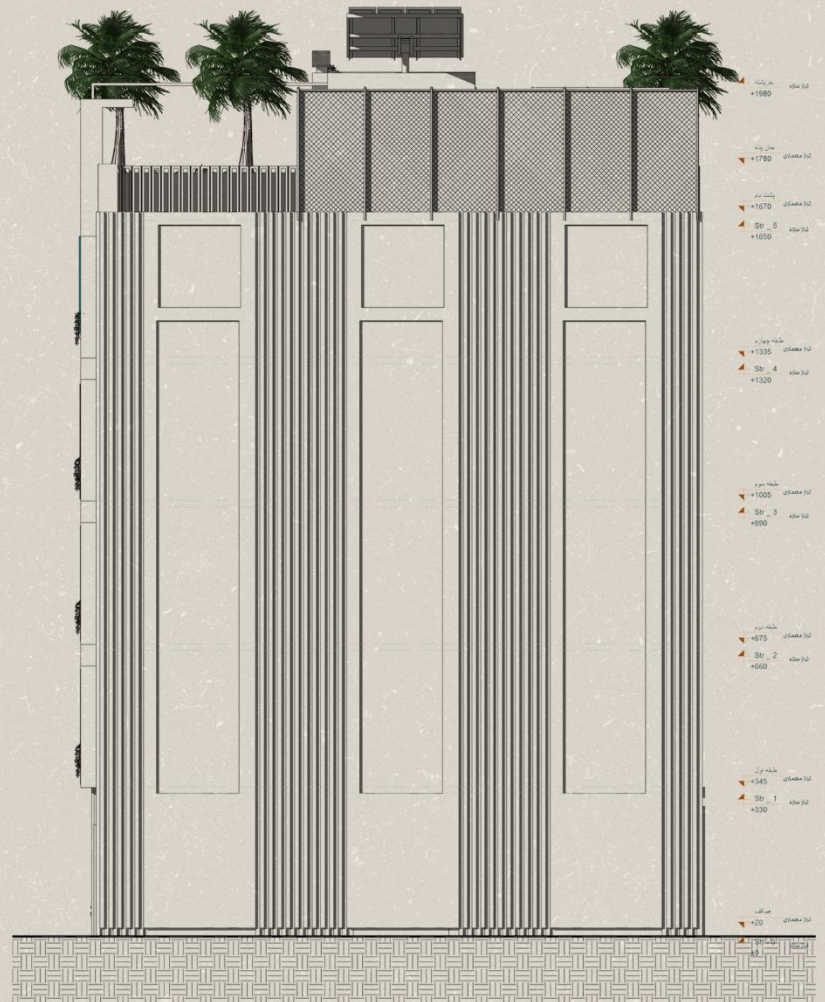

South Elevation

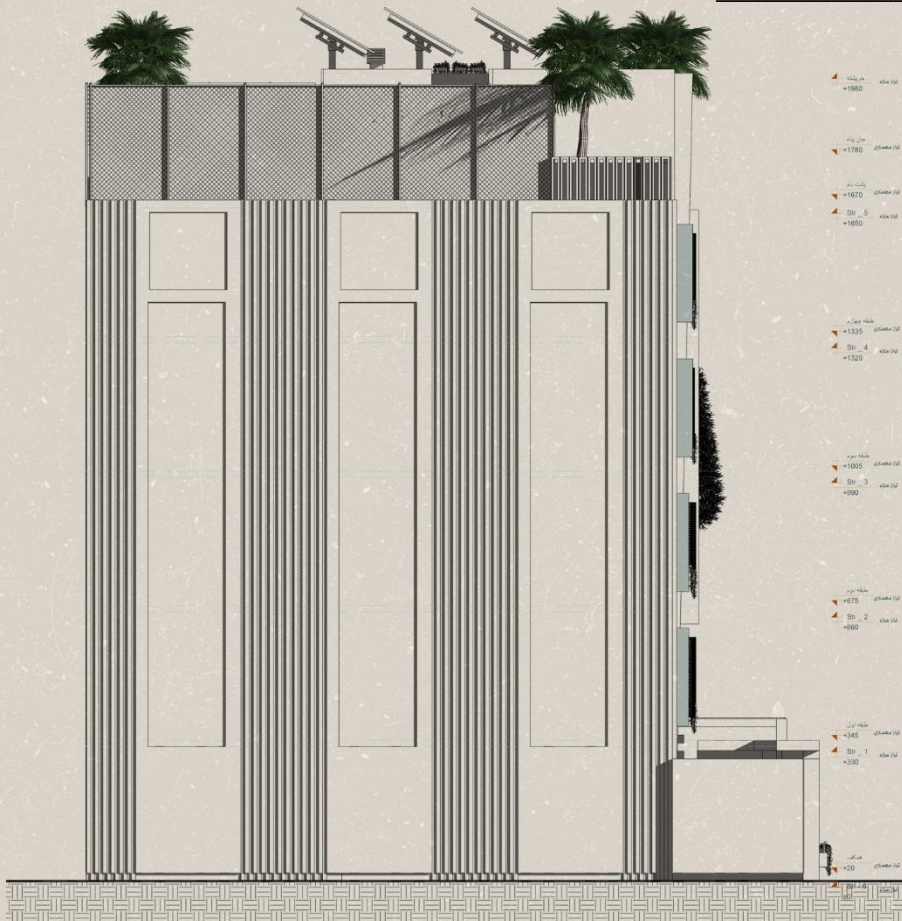

East Elevation

Elevation

North Elevation

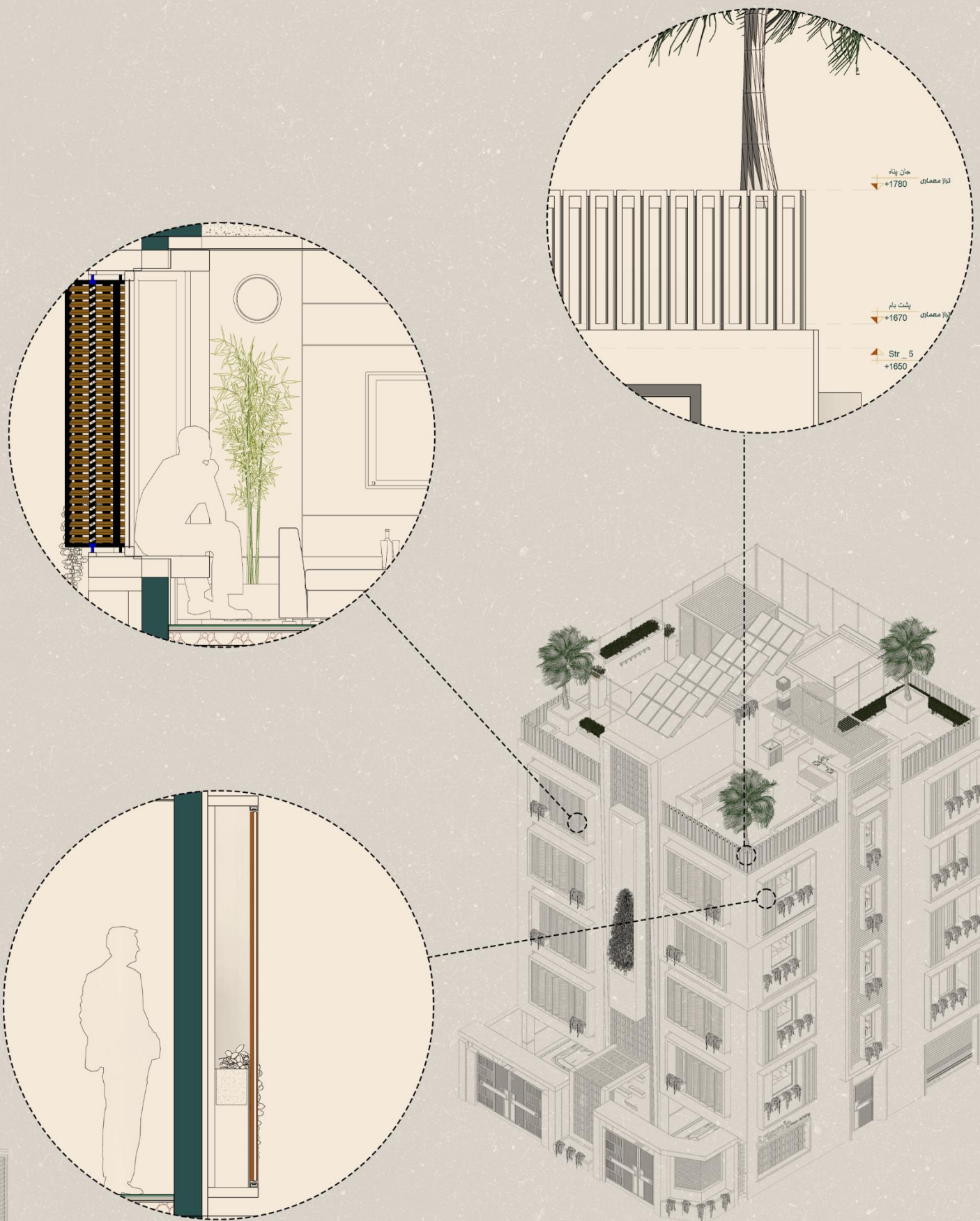

West Elevation

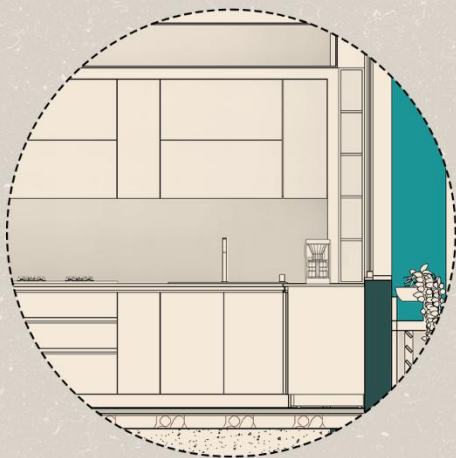
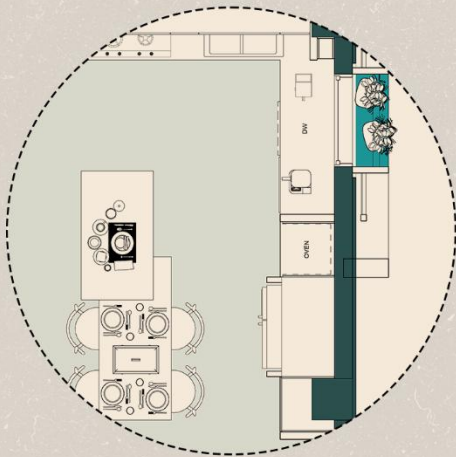
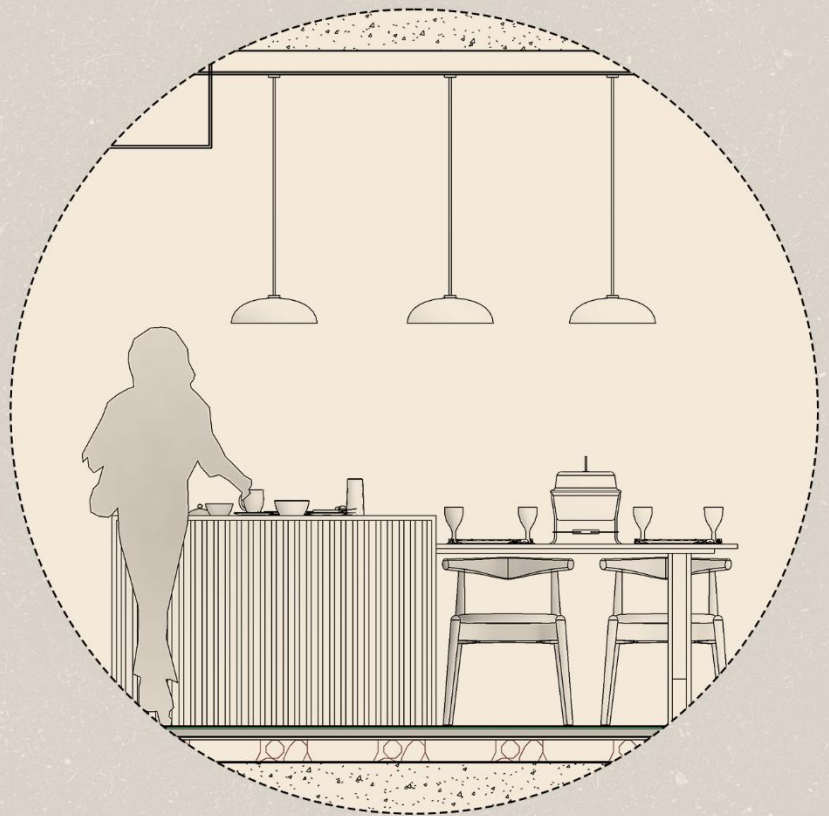
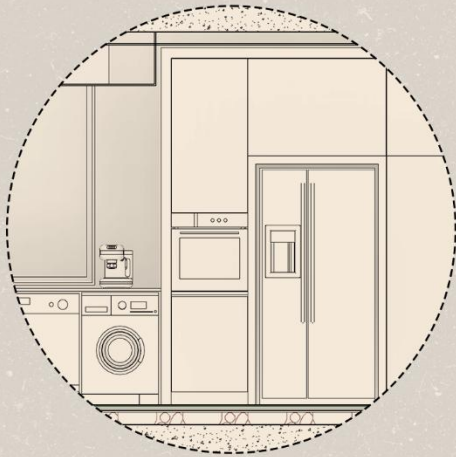
Section

Detail

Detail

Exterior Visualizations

Interior Visualizations

The End

